

Mondiaal Noord

Nieuwsbrief 26 september 2017.

In deze Nieuwsbrief

- *schrijfactie Labourstart voor Colombiaanse vakbondsvoorzitter*
- *11 leiders van de onafhankelijke Egyptische bonden opgepakt*
- *vakbondsnieuws uit Swaziland: strijd tegen uitbuiting textielarbeiders*
- *Zuid-Afrikaanse vakbonden staken tegen corruptie*

Zuid-Afrika: Vakbonden bereiden nationale staking tegen corruptie en ontslagen voor

Het Congres van Zuid-Afrikaanse Vakbonden (COSATU) heeft opgeroepen tot een nationale staking op 27 september om tegen "gevangenneming van de staat", corruptie en inkrimpingen te protesteren.

De National Union of Mineworkers (NUM) en de South African Clothing Textile and Allied Workers Union (SACTWU), aangesloten bij COSATU en IndustriALL, zullen deelnemen aan de staking.

De Zuid-Afrikaanse Arbeidsverhoudingswet laat stakingen om sociaal-economische en politieke kwesties, zoals corruptie en inkrimpingen.

Het "gevangen nemen van de staat" was gebaseerd op een verslag van 2016 door de voormalige publieke Protector Thuli Madonsela, die schreef dat de staat door particuliere belangen, waaronder die van ondernemers, waaronder de familie Gupta, gevangen wordt gehouden. In het rapport worden de Guptas ervan beschuldigd betrokken te zijn bij de benoeming van ministers en bestuurders van staatsbedrijven, en de toekenning van staatsovereenkomsten corrupt beïnvloed te hebben in hun eigen belang. Onlangs werden een aantal internationale bedrijven, waaronder Bell Pottinger en KPMG, betrokken bij het corruptieschandaal.

Werknemers bleven banen in mijnbouw verliezen, vooral met de recente aankondiging door Impala Platinum om meer dan 2 100 werknemers te ontslaan. Volgens StatsSA gingen 32 000 banen in de mijnbouw verloren in het afgelopen jaar. Kleding en textiel verloor ook 3000 banen.

de NUM zegt:

"De staking is een platform voor werknemers om hun ontevredenheid uit te spreken over hoe Zuid-Afrika wordt geleid; de plundering van staatsmiddelen en corrupte activiteiten door een netwerk van een bepaalde roof-elite moet worden veroordeeld. Werknemers worden in de kou gezet en moeten zichzelf te verdedigen te midden van massale ontslagen die in verschillende sectoren van de economie van het land plaatsvinden, met name mijnbouw. "

SACTWU's eisen tijdens de staking betreffen ook: een einde maken aan het uitbesteden van werk door arbeidsmakelaars. In plaats daarvan wilde de vakbond meer vaste banen.

Fabian Nkomo, regionaal secretaris voor Sub-Sahara Afrika van IndustriALL zei:

"Wij ondersteunen de staking door COSATU-bonden omdat corruptie diefstal is. Geld dat bedoeld is om werknemers en de maatschappij ten goede te komen komt op de bankrekening van corrupte individuen terecht. "

Swazi textielarbeiders uitgebuit

Swazi Media Commentary, 21 september 2017

In Swaziland is er een vakbondstour aan het gang om werknemers in de beruchte textielindustrie van het koninkrijk als lid te werven. De Amalgamated Trade Union of Swaziland (ATUSWA) heeft meerdere fabrieken in het koninkrijk bezocht. ATUSWA's Bongani Ndzinisa vertelde de lokale media dat werknemers in de textielindustrie verwaarloosd waren. De Swazi Observer meldde (11 september 2017): 'Hij meldde dat de vakbond al een onderzoek heeft uitgevoerd dat heeft aangetoond dat de werknemers op vele manieren tekort werden gedaan om in hun levensonderhoud te voorzien..

'Ndzinisa zei dat zij bezig zijn om werknemers te organiseren, waarna zij zich bij de verschillende fabrieken zullen melden om erkenning te eisen.'

De textielindustrie in Swaziland, die voornamelijk eigendom is van Taiwanese belangen, heeft een lange geschiedenis van exploitatie. In juli 2014 openbaarde een overzicht van de Swazilandse textielindustrie uitgevoerd door het Trades Union Congress of Swaziland (TUCOSWA) dat werknemers onderworpen waren aan harde en soms vernederende omstandigheden, dat arbeidswetgeving van het koninkrijk door de werkgevers routinematig werd geschonden en dat de activisten van de vakbonden doelwit waren van strafmaatregelen.

Meer dan 90 procent van de ondervraagde werknemers meldde dat ze door de directie gestraft werden voor het maken van fouten, het niet halen van quota of te laat zijn. Meer dan 70 procent van de respondenten rapporteerde mondelinge en fysieke mishandeling op hun werkplek door chefs.

In reactie op de enquête zei de Amerikaanse vakbond AFL-CIO: 'Sommige werknemers hebben gemeld dat chefs straffeloos werknemers slaan of slachtoffers raken. In een voorbeeld werd een werknemer die door een ploegbaas tegen de grond werd geslagen geschorst gedurende het onderzoek van het incident, terwijl de ploegbaas aan het werk bleef.

'Vrouwen meldden ook gevallen van seksuele intimidatie. Verschillende werknemers hebben gezegd dat zij of andere tijdelijke werknemers een vaste baan werd aangeboden in ruil voor seks.'

Mishandeling van werknemers in de textielindustrie in Swaziland is al jaren bekend en werknemers hebben stakingen en andere protesten ondernomen om de aandacht te vestigen op de situatie.

In het rapport over mensenrechten in Swaziland in 2013, zei het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken dat achterstallig loon vooral in de kledingindustrie een probleem was. Het zei: 'werknemers klaagden dat de lonen laag waren en dat de procedures om ziekteverlof goedgekeurd te krijgen in sommige fabrieken moeizaam verliepen. Het minimum maandloon voor een ervaren medewerker in de industrie - inclusief machinisten en kwaliteitscontroleurs - was E1,128 (US \$ 113). De wetten voor minimumloon zijn niet van toepassing op de informele sector, waar veel werknemers werkzaam waren. De kledingindustrie heeft ook een standaard werkweek van 48 uur, maar werkers

klaagden dat het maken van overuren verplicht was omdat de dagelijkse en maandelijkse productiequota anders niet te halen waren.

Een belastend rapport over de textielindustrie van Swaziland genaamd Footloose Investors, Investing in de Garment Industry in Africa, is in 2007 gepubliceerd door SOMO - Centrum voor Onderzoek over Multinationale Bedrijven, te Amsterdam.

Het vermeldt dat de regering van Swaziland bedrijven een groot aantal incentives gaf, zoals belastingvrijstellingen en rechtenvrije invoer van grondstoffen. De overheid stelde bedrijven ook in staat om alle winst en dividenden Swaziland uit te voeren, wat in feite betekende dat er weinig of geen investering in Swaziland van de bedrijven was.

Met een verandering van de wereldhandelscondities werd Swaziland minder aantrekkelijk voor buitenlandse bedrijven. Om de winst te behouden begonnen de bedrijven bij de regering te lobbyen voor veranderingen in de wet. De bedrijven wilden vooral soepeler arbeidswetten en -voorschriften. SOMO concludeerde: 'Het lijkt erop dat de overheidsuitgaven voor het bouwen van gebouwen en infrastructuur die gericht zijn op het aantrekken van buitenlandse investeringen in de kledingindustrie, tot op heden nog niet tot veel economisch voordeel hebben geleid.'

Het rapport zegt: 'Bedrijven hebben gevraagd om bepaalde "prikkels" in ruil voor het voortduren van productie in het land, wat betekent dat het land hen iets voor hun aanwezigheid verschuldigd zou zijn.

'Als voorbeeld - een van de bedrijven in Swaziland Tex Ray was bereidheid om een textiel fabriek op te zetten, maar vraagt in ruil daarvoor minder strikte arbeidswetten en milieuwetten, en om de halvering van prijzen van elektriciteit en water. Zij vonden ook dat de overheid de lonen zou moeten subsidiëren.'

In september 2014 werden honderden werknemers van Tex Ray getroffen door giftige chemische dampen in de fabriek in Matsapha. Velen hadden ziekenhuisbehandeling nodig en de fabriek was enkele dagen gesloten. De krant van Swazi Observer meldde klachten van werknemers dat afslanking een manier was voor het bedrijf om aansprakelijkheid te vermijden. De krant meldde dat andere textiel fabrieken, waaronder Kartat Investments, Kasumi en Union Industrial Washing, open bleven.

In mei 2015 werd geschat dat 3.000 mensen in de textielindustrie hun werk kwijt raken toen de Verenigde Staten de handelsvoordelen in het kader van der Afrika Growth Opportunities Act (AGOA) introkken wegens het schenden van mensenrechten, o.a. rechten van werknemers, door Swaziland.

Egyptische leiders van onafhankelijke vakbonden gearresteerd in raids tijdens dageraad

De Egyptische autoriteiten hebben de afgelopen week elf leidende activisten van de onafhankelijke vakbonden gearresteerd. Daarmee wordt na het onderdrukken van textielarbeiders in Mahalla na een grote staking in augustus de druk op de arbeidersbeweging verder opgevoerd.

Acht leden van onafhankelijke vakbonden werden op 16 september in een reeks landelijke razzia uit hun huizen gehaald, in een poging van de autoriteiten om een protest rally tegen te houden die voor 19 september is gepland buiten het hoofdkantoor van de Algemene Unie van Belastingwerkers. Leiders van de onafhankelijke Unie van vastgoedbelastingmedewerkers, de onafhankelijke Unie van algemene belastingambtenaren en de Unie van elektriciteitsarbeiders zijn onder degenen die zijn gearresteerd.

De president van de Unie van vastgoedbelastingmedewerkers, Tareq Kaeb is ook gearresteerd. Hij werd door de veiligheidsdiensten buiten het Kafr Shukr ziekenhuis gearresteerd hij aankwam voor een medische afspraak. Nog twee belangrijke activisten van de onafhankelijke Unie van belastingambtenaren werden de laatste dagen gearresteerd en daarmee is het totaal op elf gebracht.

Berichten op sociale media suggereren dat de gearresteerde vakbondsleden aanklachten van "aanmoediging om te protesteren" tegemoet kunnen zien en zijn aangehouden voor verdere ondervraging door de aanklagers.

Wat je kunt doen:

Schrijf boodschappen van protest aan de Egyptische autoriteiten die de vrijlating van de gearresteerde vakbondsleden verlangen

Colombia: Stop de sancties tegen vakbondsvoorzitter

Carlos E. Castañeda Ravelo is de voorzitter van een vakbond in de overheidssector in Colombia. In 2006 werd hij ontslagen en kreeg hij een werkverbod van 10 jaar in publieke functies, alleen omdat hij zijn steun uitsprak voor een politieke kandidaat.

Hoewel die 10 jaar inmiddels zijn verstreken geldt het verbod nog steeds.

Public Services International, die vakbonden over de hele wereld vertegenwoordigt, protesteert tegen dit verbod, dat in strijd is met de IAO-conventies en de Colombiaanse wetgeving.

Klik op onderstaande link om steun voor Carlos te tonen en aan de Colombiaanse regering te verzoeken om het verbod op te heffen:

https://www.labourstartcampaigns.net/show_campaign.cgi?c=3574